

Box

XXX

B77m

Premier, blanc
Nogel Trak... la

No. 11

FORNIA ALPHABETICALLY LISTED

DELIVERED TO THE

THE UNIVERSITY OF

KING CHRISTIAN

OF THE

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

OF THE UNIVERSITY OF

XXX

Box

Nogle Træk

Af

Foraarets Almindelige Livlighed,

Men

Bespynderlige Livsalighed,

Da

Den Stormægtigste MONARCH,

Kong CHRISTIAN

den Syvende,

KONGE til Danmark og Norge, de Venders
og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsteen,

Stormarn og Dimerken, Græve udi
Oldenburg og Delmenhorst,

Tillige med

Hendes Kongelige Majestæt,

Dronning CAROLINA

MATHILDA,

DRONNING til Danmark og Norge &c. &c.

Föd Princesse til Stor - Britanien, Frankrig
og Irland, Hertuginde til Brunsvig

og Lyneburg, &c.

Den 1ste Maj 1767.

Ved den ligesaa Høytidelige som hellige

Salvings - Act,

Indviede Sin milde og viise Regiering til Guds Ære og Sine
dyrebare Hierter til hans Templer,

frembragte

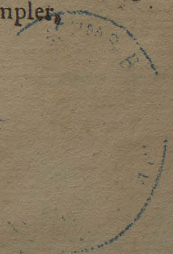
Allerunderdanigst

af

CLAUS BREMER,

Colleg. Schol. Berg.

Imprimatur
P. Arentz.

95 d 060 308

King CHRISTIAN
 of Denmark
 and Norway
 by His Majesty's
 Command
 MATHIAS
 Secretary of State
 do hereby certify
 that the following
 is a true and
 correct copy
 of the original
 as the same
 lies in His
 Majesty's
 Archives
 at Copenhagen
 the 15th day
 of the month
 of August
 1788

34988

Printed and Sold by
 J. G. G. G. G. G.
 at the Royal Academy
 of Sciences
 Copenhagen

Saa skynd dig dog, minn Geist! enigtig,
 See Maji Dagen sig indfinder,
 Den Blæde Foraars Sool opvinder,
 Hver Fugl udnyner kiælen Sang;
 Paa Træerne man Blade seer;
 Paa Fjeldum Sneer-bedækte Enge,
 Sig Flora reeder Blomster-Senge,
 Kort: Alting i Naturen leer.

Bör du da eene stille staae?
 Ney! vov dig kun lidt at indkiig
 Udi Naturens store Rige,
 Og ey saa reent af side gaae!
 Kan da ey oversee (skidnt nær)
 Med dit indskrænket Syn det heele,
 Hold dig da kun til nogle Deele,
 Som Vidne om een Mægtig bær.

Een Mægtig! - - - Ja den Mægtigste,
 Der bringer alting udi Ordren,
 Ståvel i Himlen, som paa Jorden,
 Kun ved et Blev maa alting skee. (a)
 O Mægtig Skaber, Mægtig GUD!
 Selv Himlene os jo din Ære (b)
 Fortælle, og vor Jord vil bære
 Os om din Almagt sikkert Bud.

(2

See

(a) Gen. 1. (b) Psalm 19, 1.

See Soolen i sin gyldne Pragt
 Fremtræder, at den kan oplække,
 Og ligesom af Søvne vække
 (For at iføre hver sin Dragt)
 Snart Træerne, snart Blomster-Bæd,
 Snart Fugle og de smaae Indfecter,
 Snart andre af Naturens Slegter,
 Som udaf Vinter-Slum er kiæd.

Hver viiser da, hvad de formaae,
 Her Blade Træerne frembyde,
 Hift Blomster vore Mærke pryde,
 Der Fugle samles, store, smaae;
 Hver af de Stakler stemmer i,
 En Basf, Discant een anden spiller,
 Og deres saa adskilte Triller
 Foreene de til Hærmønie.

Hift ranke Fyrre-Træer staaer, (c)
 Langt op paa knorted' Bierge-Toppe
 Med nogle nye spidse Knoppé,
 Der ligesom til Skyen naaer,
 Her staaer et stakkels Pille-Træ; (d)
 Beklæd med fine smale Blade,
 For udi Ydmyghed at lade
 Sig see, skiönt som det ringeste.

Der Eeg, som Bierge-fast Metal (e)
 Fremkneyfer, liig en Pyramide,
 Ret som den vil med sine stride
 Fortrinnet hvo beholde skal;
 Paa andre Stæder spiirer ud,
 Snart nu en Lind (f) snart ogsaa Haslein, (g)
 Snart Æsphen (h) med sin sagte Rallen,
 Som vidner om en mægtig GUD.

Ja

(c) Abies, Fyrre-Træ. (d) Salix, Pille-Træ.
 (e) Quercus, Eege-Træ, NB. Metal, ihenseende til
 dets Haardhed. (f) Tilia, Linde-Træ. (g) Corylus,
 Hasfel-Træ. (h) Populus nigra, Æspe-Træ.

Ja Steenene med Moos (i) bedækk
 Frembærer og hvad de kan yde,
 Og deres skrumpne Krop bepryde,
 Saavel som Bierget, deres Slægt;
 Een er med grønt, een blaåt (k) besat,
 Een anden elsker meer det røde, (l)
 Een snart, een anden har det søde; (m)
 Alt voxer her paa dette Krat.

Ja een vil heller have guult; (n)
 Een anden bedre fort (o) kan lide,
 (Skiönt ingen af dem slikt kan viide)
 De vil dog ikke have skiult
 Sin Tak de Himlen skyldede,
 Men tvertimod hermed bevise,
 At de sin Skaber og vil prise,
 Der dennem saa opelskede,

Kort! Hvor man vender Øyet hen
 I Skoven, man faaer strax erfarer,
 Af Nentomhed er intet sparet,
 Thi alting findes grønt igjen,
 Som bleegt af Høsten blev forladt;
 Vel misted' den ved Vinters Kulde
 Een Deel, dog kan den snart tilfulde
 Fremvise, intet er tillat,

(i) Muscus, Moos. (k) Myrtillus, Blaa-Bær, (l)
 Ebulum, Tylte-Bær, (m) herved forståaas Tylte Bær
 som ere suure og Blaa-Bær, som ere søde, (n) Cha-
 mæmorus Norvegica. Multe-Bær. (o) Vaccinium, Kræ-
 ke-Bær.

Gaaer man fra dennes store Hær
 Hen til de snukke grønne Lunde,
 Hvo kan da vel det alle udgrunde,
 Som de snart hist, snart her frembar?
 Smör-Blomstrer her faa pent og glat (p)
 Den skönæfte Hyrdinde lokker,
 At hun dets gyldne Kröp afplakker,
 Og pynter dermed Hyrdens Hat.

Paa høye Stengler hænger ned
 Hist Klokke-Blomstrers snukke Blade (q)
 Før ved dets blaa Metal at lade (r)
 Tilkiendegive deres Sted
 Blandt Blomster-Rigets store Magt,
 Hvor det de grønne Enge ziirer,
 Og blandt de første smukt udspirer,
 Før og at vise frem sin Pragt.

Her staaer Narcissen hvid, som Sne, (s)
 Ey langt af Lides fra Blaa-Klokken,
 Ret ligesom den ved een Lokken.
 Vil muntre til Fornöyelse;
 Dog begge veed vel deres Post,
 Her ligesom det andet skynder
 Til at bærage dets Velynder,
 Som feer til dem i Soel og Frost.

Seer

(p) Ranunculus aquatilis, Smör-Urt, muelig den man i Bergen kalder Smör-Blomster.

(q) Aqvilegia, Blaa-Klokker, maaske det samme, som Klokke-Blomster. (r) Jeg kalder det blaa-Metal, i Betragtning saavel af Navnet, som Dannelsen og Farven. (s) Narcissi, Hvide-Narcisser.

Seer man sig lidet meere om,
Da seer man strax, hvor Tusind-Fryder (c)
De smukke grønne-Enger pryder,
Og iblandt andre har sit Rum;
De ogsaa vise vil at de
Ey hellere vil udeblive,
Men ved sin Pragt tilkiende give
Dens Roes, som demnem dannede.

Vil Nat om Dagen vise sig, (u)
Saa vil og Dagen Natten glæde,
Hun blaae, naar denne hvad fremtræde;
(Den eene er den anden liig)
Det een og samme Stengel har,
Skiönt een er blaae og Nat afmaler,
Den anden med det hvide praler,
Og viser hvad hin forðum var.

Ved saadant Syn end Fugle-Choor
Hver efter EvneSang opstemmed,
Og Skaberen ey heller glemmed
Skiönt een var liden, een var stor;
Ved hver en Draabe Vand de drak
Til Himmelen de Hoved rekked
Og alle deres Hals udftrækked
For ligesom at yde Tak, . . .

At yde Tak, Ja glædes ved,
At siige deylige opstige,
Der neppe have deres lige
I Skov, i Lundens Blomster-Beed;
Kan denne meer, end hin formaae,
Hun vil dog ikke udeblive,
For ogsaa at tilkiende give
Den Skyldighed, ham ligger paa.

(4) Skal

(c) Bellis, Tusind-Fryder. (u) Parietaria. Dag og Nat.

Skal de blandt skæbte Ting i sær
Blot Mennesket allestænde,
Ret ligesom det ey kand sandse
De Ting, som alt før Haanden er;
Skal det, som over hine har
Af Skaberen selv Herredømme,
Sin Pligt og Skyldighed forfømme,
Hvad Syn mon ikke dette var?

O Ney, min Geist! forret din Sag;
Du er vel nat, der maa ey hindre,
(Blandt større Fugle og saa mindre
Opstemmer Sang paa Maj-Dag)
Opfør din Sang, hvor jevn den er;
Thi Himlen vist nok skal bønhøre
Din Sang og Bøn; og vil tilføre
Herøyen fra Velsignelser.

Du seer ja Guder stige op
Af Jorden (dog kun jordiske Planter,
Der begge ere Blods-Forvanter) (v)
Paa Oldenborgske Stamme-Top;
Kan nogen vel udfige, hvad
Han seer i dette Syn allene?
Udaf een Stamme tvende Greens
Han seer og er af Hiertet glad.

Een Foraars Soel for os opgaar,
Een Soel, der over Norden lyser,
Saa Norskes Blod ey meere fryser,
Saa vidt og bredt dens Skin kun naaer,
Een Soel, hvis Foraars Varme alt
Har livet op de snart beel døde
Nordmanders nær indslukte Gløde
Der fald af Sorgens Vand var qvalt.

Man

(v) Hans Majestet vores allernaadigste nu regierende
Konge, er fød af den Höysalige Dronning Lovise,
hvis Broder var Fader til vores allernaadigste Dronning
CHAROLINA MATHILDA, altsaa Blods Forvanter.

Man hørte nys den fæle Lyd,
Søm Sind og Øre giennemburred,
Da Rygtet fukkende udskurred:
Kong FRIDRICH, Nordens Hierters Fryd,
Gik ud — skarp Stød paa svage Kar!
Ey udaf Norges Norden-Vinde (x)
Er hørt i lang Tiid nogenfunde
En faadan Lyd, som denne var.

Kong FRIDERICH - - Han er nu død!
Ach ja! - - desverre! Graven gienste
Udaf Fridricher nu den Femte,
O hvilket haart og bittert Stød!
Han Døde, - - - Dog! Han lever med,
Han lever hist og her tillige,
Han lever i sin egen liige,
I den, som kom udi Hans Sted;

Han lever, om ey nu, som før;
Han lever hist blant Engle-Troppe,
Han lever nu med Fryd der oppe,
Hvor de Retskalne leve hör;
Han lever udi Nordens Land,
Her staaer Hans evig Ære-Stytte
I hvert taknemmeligt Gemytte,
Han lever! - - - udi CHRISTIAN.

J CHRISTIAN - - - O Deylig Lyd!
Den Syvende af Christianer,
Som Sorgens Flor til Glædens Faaner
Omskifter ved sin Salvings Fryd,
J CHRISTIAN, der ønsker, at
Enhver hans Underfaat vil være
Retskalne Christne, der vil ære
Ham, som en Himmel-given Skat.

(x) Norden-Vinde pleyer her at være de gram-
meste og almindeligste.

J CHRISTIAN, hvis Ønske er,
GUDS-Frygt og Nøysomhed maa blive
Det Hoved-Hjul, der alt maa drive,
Og at rætskaffen Gierning skeer,
J CHRISTIAN, Høi-christelig,
Som vil, at ondt skal gandske hemmes,
Det Gode derimod forfremmes,
Og vidt og bredt udvide sig.

Saa at om end Kong FRIDERICH,
I sin nu hos GUD Høi-Salig Fader
Til Hierte-Sorrig os forlader,
Stor Trøst i Sorg, at vi Dig fik,
Du som vil læge vore Saar,
Som vil Din naadig Fader ligne,
Dig, som enhver nu vil velsigne,
Ved Dig lykkelige sig spaaer.

Vi da vor Glædes Sool opgaae,
Bør vi da ikke være glade?
Vor Suk og Sorrig reent forlade,
Nyt Mød, nyt Liv og Kræfter faae?
Kan Fuglene end glæde sig
At see, hist Trær Bjerge züre,
Her smukke Blomster at udspire,
Et Syn, for dem fornøielig!

Og det ved Himmel-Solens Kraft,
Som sine varme Iev-Straalr
Nedkaster, og derved udmaalr
Til hver sin rette Nærings Saft;
Skal alting i Naturen lee?
Skal Fugle-Chorer eene tale?
Skal Bjerge, Marke, Enger prale?
Men eene vi stiltiende

Os vise, hvor vi tale maae,
 Ney! om vi med vort Ønske kunde
 Af Himlen bede tusind Munde,
 Og Engle-Tunger kunde faae,
 Saa er her Tiid at raabe ud
 For heele Verden HERRENS Ære
 Og Takke-Offet at freimbære
 Til den imod os naadig GUD.

Een sfig Betragtning driver mig
 Min underdanigst Pligt at vise,
 Vor Foraars Herlighed at prøise,
 Som, Store Konge! Er just Dig.
 Foraaet alting glæde kan,
 Altting faaer Liv, opvoxer, trives;
 Her Underlaatterne oplives
 Kun ved Dig, Store CHRISTIAN!

Jgamle Dage var det Skik,
 At bære frem een Skiank og Gave,
 Som nye Konger skulde have,
 Naar Underlaatterne Dem fik; (y)
 De ringes ringe Gave var;
 Som stores liige kjær og værdig;
 Ved sfig Betragtning, er jeg færdig
 Og går det lidet som jeg har.

Da Din Höy-Salig Får-Far blev,
 Som Du i Dag, Vor Konge! kronet
 Har een af Navn, som jeg, udtonet (z)
 Sin Tak til GUD; Een Bog han skrev,
 Hvori om Christianers Navn
 Han gandske ret og nat har skrevet
 Hans Pligt har hannem dertil drevet;
 Han skrev, det blev ham og til Gavn.

(y) I Sam. 10, 27. I Reg. 10, 2. Math. 2, 11.
 (z) I Aaret 1731, den 6te Junii, udgav Mag. Claus
 Bræmer, Provst og Sogne-Præst i Randers, i Anled-
 ning af Kong CHRISTIAN den 6tes (Höylorlige Ihu-
 kommelses) Salving, en Bog, om det Kongelige Navns
 Christiani Derivation.

Hvi skulde jeg da denne Dag,
Da samme Navn, som hiin, jeg bærer,
Og Himlens Forsyn os beskiærer
Een Dag til een Höy-vigtig Sag,
Staae stille, og ey lade see
Min Pligt, og bringe frem min Gave,
Saaledes, som jeg den kan have,
Til CHRISTIAN den Syvende?

Een Dag! - - - O vigtig for enhver,
Som Skiönfornhed retskaffen eyer,
Een Dag, mod hvilken faa opveyes
Een Dag, d. een og hver frembær,
Sin Bön, sit Önske, Tak og meer,
Som nogen önske kan og bede,
Een Dag, hver Underlaat er reede
Til at opofre, hvad det er.

Saa flyv, min Aand! til Aanders Land,
Flyv hen med Andagts hellig Tone!
Flyv ære-frygtfom til den Throne,
Hvor du med Bönnen komme kan!
Til Kongers Konge, Himlens GUD,
Hos hvilken Bönner kan hönhöres,
Hvis Guddoms Hierte vist skal röres,
Naar Bön paa helligt kun gaaer ud.

Til Dig, Du alt! jeg knælende
Mig ringe ned i Stövet kaster,
Med hellig Bön jeg til Dig hafter;
Jeg veed jeg faaer Bönhörelse;
Jeg beder for vor Salvede,
Den Du af Naade har os givet,
Kong CHRISTIAN, vor Lyft i Livet,
Vort Liv og vor Fornöyelse.

Er det Din Villie, at vi skal
For Konger Bøn og Forbøn giøre, (æ)
Vil Kongen selv paa Spoer os føre
Ved Salvings Texters hellig Valt;
Saa beder jeg, vi alle maae
Vor Dyrebare Himmel-Gave,
Vor CHRISTIAN saalange have,
Til Han de graae Haar maae opnaae.

At under dette Ceder-Træ,
Den Top af Oldenborgske Stamme,
Hvoraf vor Norden stort kan bramme,
Vi maatte finde Lye og Læe.
At vi maae leve skikkelig,
At Fred og Roe maae os oplive,
At Guds frygt alle Ting maae drive,
At vi maa elskes udaf Dig,

Kong CHRISTIAN, den Syvende!
At Du i os Dig kan fornøye
Ved det vi Dyden har for Dye
Og Her GUDS Villie i os skee;
Saa vil Dit Hierte glæde sig,
For Du et Folk fik at regiere.
Som giver Himlens GUD sin Ære,
Og Tak, fordi han gav os Dig.

Du GUD, som deeler Scepteret
Og Krøner til Dem, dig behager,
Og demnem, hvem du vil, fratager,
Af Dig vor Konge er paafat
Sin Krøne og den Eyedoin,
Som Ham tilkommer, har Han faaet,
Vor Ønskers Maal vi har opnaet,
Alt detté fra Din Forsyn kom.

Saa

Saa læg nu Aar til Kongens Aar! (ö)
Lad Han opnaae saa stor en Alder,
Som man med Sandhed gammel kalder,
Saa stor, som nogen Konge naaer;
Sid, Store Konge! Nördens Scold
Vor HERES Anligt det skal være
Dit Lys, Dit Liv, Din Magt, Din Ære,
Sid længe paa Førfædres Stool!

GUDS Miskundhed og Sandhed skal
Saa stor og god Dig Konge! giøre,
At heele Verden Dig skal føre
Iblandt de beste Kongers Tall;
GUDS Miskundhed og Sandhed sig
Saa mærkelig mod Dig skal vise,
At vi skal os lykkelig' prise,
For GUD os haver givet Dig.

Saa kom nu Maji første Dag!
Alt hvad, som lykkeligt kan være,
Alt hvad, som kan tilbringe Ære,
Det ved Din Komme med Dig tag!
Du Dag! skal holdes allerbest
Herefter, thi nu blir der Sommer
Vor Sorg forsvinder, Glæden kommer
O Konge! Ved Din Salvings-Fæst;

Saa bliv da udi JESU Navn
Ved hellig Salve-Olie qvæget
Udi Dit reetne Hierte glædet
Af GUD til Dine Rigers Gavn;
Den Viisdom, som er oven til (aa)
Den Kiærlighed, som Himlen eyer,
Den Magt, som Magter overveyer,
Haand, Bryst og Hoved salve vil!

Den

Den Olie, Du blir faldet med,
Ned paa Din Dronning og saa Ayder,
Vor Landets Moder stoer af Dyder,
Din Glæde og Lykfsalighed;
Velsignet flore Konge-Parliam.
Gid Eders flore Konge-Stamme
Maa vidt og bredt i Verden bramme,
Til Verden engang Ende tæer!

Gid Eders Høye Afkom maa
I Tusind' Grene sig formeere,
Til Verdens sidste Dag flore
Og Jordens største Høihed naae!
Ja gid den heele Konge-Slegt,
Det gandske Konge-Huus maa vare
Til Himlens evig Lov og Ære
Udi vor HERres Varetægt!

Saa ønsker jeg, Stormægtigste
MONARCH! Dig Lykke paa Din Throne!
Min Sang udi sin slette Tone
Er ikke blandt de herlige,
Dog herlig nok, naar loim den har
Det Vidnesbyrd af Himlens Munde;
Hvad han til Kongens Ære kunde
Frembære, villig han frembar.

D
The first part of the book is devoted to a description of the various species of plants which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several plants. The second part of the book contains a description of the various species of animals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several animals. The third part of the book contains a description of the various species of minerals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several minerals.

C
The first part of the book is devoted to a description of the various species of plants which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several plants. The second part of the book contains a description of the various species of animals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several animals. The third part of the book contains a description of the various species of minerals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several minerals.

B
The first part of the book is devoted to a description of the various species of plants which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several plants. The second part of the book contains a description of the various species of animals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several animals. The third part of the book contains a description of the various species of minerals which are found in the island of Java. The author has been very particular in his descriptions, and has given many interesting particulars concerning the habits and uses of the several minerals.

